

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń
(druk nr 898)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia art. 144 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, zmiana przedmiotowego przepisu "ma na celu swobodną i niczym nie ograniczoną możliwość korzystania z trawników miejskich w celach rekreacyjnych i wypoczynkowych".

Przepis art. 144 § 1 w brzmieniu obowiązującym typizuje (m. in.) jako wykroczenie zachowanie polegające na deptaniu trawnika lub zieleńca znajdującego się na terenie przeznaczonym do użytku publicznego. Opiniowana ustawa dookreśla miejsce popełnienia wykroczenia jako inne niż wyznaczone dla celów rekreacji przez właściwe organy gminy.

Przedmiotowa ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 68. posiedzeniu w dniu 10 czerwca 2010 r. w oparciu o przedłożenie Komisji Nadzwyczajnej "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji. W pierwszym czytaniu projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach. Komisja, po rozpatrzeniu przedłożenia wprowadziła do niego poprawki mieszczące się w meritum przedłożenia. W trakcie drugiego czytania, nie zostały zgłoszone nowe poprawki. Ustawa została uchwalona w brzmieniu zaproponowanym przez komisję.

III. Uwagi szczegółowe

Opiniowana ustawa ogranicza miejsce popełnienia wykroczenia do "innego niż wyznaczone dla celów rekreacji przez właściwe organy gminy". Jednocześnie zarówno sama ustawa jak i uzasadnienie do jej projektu nie daje jednoznacznej odpowiedzi na pytanie jaki organ - rada gminy lub wójt (burmistrz, prezydenta miasta), na jakiej podstawie oraz w jakim trybie i w jakiej formie podejmuje decyzję o wyznaczeniu danego miejsca dla celów rekreacji. W opinii projektodawców "miejsca dostępne dla społeczeństwa powinny określać każdorazowo organy gminy w uchwałach publikowanych do wiadomości publicznej"¹. Takiej kompetencji nie można jednak domniemywać z przepisu karnego. Znowelizowany ustawą przepis należy więc uznać za poprawny, pod warunkiem obowiązywania w systemie prawnym normy kompetencyjnej zawierającej wyraźną podstawę prawną uprawniającą właściwy organ gminy do wyznaczenia miejsca przeznaczonego dla celów rekreacji. Zgodnie z art. 15 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się (w zależności od potrzeb) granice terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych. Przepis ten może stanowić "poszukiwaną" podstawę prawną działania właściwych organów gminy. Propozycja poprawki zakłada, że miejsca wyznaczone dla celów rekreacji są określane właśnie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Propozycja poprawki:

- w art. 1, w § 1 wyrazy "dla celów rekreacji przez właściwe organy gminy" zastępuje się wyrazami "w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako tereny rekreacyjno-wypoczynkowe".

Szymon Giderewicz

Legislator

¹ Uzasadnienie do projektu ustaw, druk sejmowy nr 1669.